

Le Diario de un Phrenetico

Lu Xun

Le Diario de un Phrenetico

per Lu Xun

Traduction: Hu Shenghao

Composition: Thomas Breinstrup

Illustration del copertura: Marc Derndorff, Pixabay

Publicate: julio 2024

© 2024 Hu Shenghao e Union Mundial pro Interlingua

Tote derechos reservate. Iste texto es facite disponibile pro uso non-commercial solmente. Tote formas de re-vendita o re-distribution electronic o imprimite es prohibite sin permission in scripto. Nulle parte de iste publication pote assi esser reproducite, copiate, conservate in un systema de cercar o transmittite in ulle forma o per ulle methodo: graphic, electronic, mechanic, photographic, registrate sur disco o cassetta, transferite a bases de datos o in altere maniera sin permission in scripto. Es permittite citar in recensioni con indication del fonte.

Bibliotheca electronic **in interlingua**

www.interlingua.com

Le Bibliotheca electronic in interlingua es un collection de eLibros, redigite e publicate per le Union Mundial pro Interlingua (UMI), www.interlingua.com

Introduction

Lu Xun (1881-1936), cuje nomine original esseva Zhou Shuren, esseva scriptor e critico social chinese. In su juventute, ille studiava medicina in Japon sed postea se dirigeva verso litteratura pro curar le maladias spiritual del nation chinese.

Lu Xun deveniva famose pro su participation active in le Movimento del Nove Cultura, in le qual intellectuales progressive proponeva le cultura occidental, per exemplo democratia e scientia, e rogava le application del lingua vulgar in vice del lingua antique. In 1918, Lu Xun publicava su prime novella *Le Diario de un Phrenetico*, que es le prime novella scribite in le lingua vulgar in le historia del litteratura chinese.

Inspirate per le novella del mesme titulo scribite per Nicolai Gogol, Lu Xun critica le hypocrisia e absurditate del cultura traditional desde le puncto de vista de un phrenetico. Le metaphora de cannibalismo symbolisa le pensatas e costumes traditional oppressive, e le phrenetico representa un revolutionario qui vole “eveliar” le publico e meliorar le societate. Ben que le novella esseva scribite plus que un seculo retro, illo ancora ha su significantia actual: incoragiar le publico a criticar le lateres nigre del societate e aspirar a un melior mundo.

*Fonte del photo: Wikipedia. Le ideogrammas super le photo significa:
Lu Xun photographiate le 29 de septembre 1930 in Shanghai, al
etate de cinquanta annos.*

Le Diario de un Phrenetico

Duo fratres, cuje nomines io non vole mentionar hic, esseva mi amicos intime in le collegio; a causa de separation durante multe annos, io habeva poco a poco perdit contactos con illes. Alcun tempore retro, il me eveniva audir que uno de illes esseva gravemente malade; de retorno al loco de nascentia, io faceva un deviation pro visitar les, sed io incontrava solmente uno. Ille me informava que le malade esseva su fratre cadette.

Ille me diceva: “Io vos regratia pro venir de longe pro visitar nos, sed mi fratre ja se ha recuperate e vadite a alcun loco pro prender un posto supplementari.” Tunc ille erumpeva in riso e me monstrava duo volumines de diario, in le quales, secundo ille, on poteva observar le symptomatas del maladia passate de su fratre. Ille non videva le incommoditate in monstrar los a un amico vetere. Dunque io prendeva le diario e apprendeva post le lectura que su maladia esseva nihil altere que un mania de persecution. Le lingua del diario es confuse e disordinate, e il ha multe expressiones extravagante; datas manca, e solmente le differentias de tintas e de scripturas indica que le diario non esseva scribite in un vice. Totevia io ha transcribite alcun fragmentos coherente pro servir al analyse medic. Io non ha cambiate le expressiones incorrecte e illogic; le nomines del

homines, ben que illes es habitantes de campania, incognite e non importante, ha essite modificate. Quanto al titulo, io ha conservate lo que le autor scribeva post su recuperation.

2 de april 1918

1

Iste nocte, il ha un luna radiante.

Il ha plus de trenta annos que io non lo ha vidite; contemplante lo hodie, io me sentiva de bon humor. Tunc io comenciava a saper que io habeva vivite in le obscuritate durante le plus de trenta annos passate; totevia io debe guardar me con precaution. Si non, proque le can del familia Zhao me regardava duo vices?

Io ha ration de timer.

2

Hodie le luna non brilla, e io sape que nihil va ben. Iste matino, quando io vadeva foras de casa con precaution, Zhao le Vetulo Ric fixava le oculos super me con un regardo estranie: como si ille habeva pavor de me, como si ille voleva facer mal a me. Septe o octo alteres parlava de me in susurro sed timeva que io les viderea. Omnes que io incontrava habeva le mesme aer. Le plus timibile de illes me

jectava un riso maligne con le bucca aperte; tunc io me sentiva frigide del capite usque al pedes, proque io sapeva que lor conspiracy esseva ben apprestate.

Totevia io non habeva pavor e continuava a ambular. Avante, un gruppo de pueros anque parlava de me; lor reguardo esseva similar a illo de Zhao le Vetulo Ric, e lor facies esseva de un pallor livide. Io me demandava qual inimicitate le pueros habeva con me pro comportar se del mesme maniera. Io non poteva retener me e critava: “Dice me proque!” Sed illes se mitteva in cursa.

Io me demandava qual mal io habeva facite a Zhao le Vetulo Ric e al alteres passante. Le unic cosa occurreva vinti annos retro, quando io calcava le vetere libro de contos de senior Gu Jiu¹, qui irasceva multo. Ben que Zhao le Vetulo Ric non le cognosceva, il es certe que ille habeva audite parlar de iste incidente e sentiva odio pro me; dunque ille se poneva de accordo con le homines in le strata pro vengiar se. Sed le pueros? Alora illes non habeva nascite; proque anque illes me jectava un tal reguardo estranie hodie, como si illes me timeva, como si illes voleva facer mal a me? Isto me faceva pavor, me confundeva e me attristava.

Io ha comprehendite. Illes esseva instruite per lor parentes!

¹ Nota del traductor: Le nomine Gu Jiu significa vetere e antique. Iste personage servi de metaphora del cultura traditional.

3

Io no pote addormir me in le nocte. Tote le cosas debe esser studiate pro esser comprehendite.

Alcunos de illes esseva incatenate de un anello de collo per le magistrato del districto, alcunos recipeva claffos de nobiles local, alcunos videva lor sponsa rapite per un guarda del prefectura, e mesmo alcunos perdeva lor parentes fortiate al suicidio pro le pression del creditores. Nonobstante illes nunquam habeva parite assi timibile e feroce como heri.

Le plus estranie esseva le femina in le strata heri. Illa colpava su filio e interim clamava: “Parve demonio! Io te darea morsuras pro discargar le cholera!” Facente isto, illa fixava le oculos super me. Io me sentiva sorprendite e non reteneva mi emotion; tunc tote le homines, con un facie livide e dentes acute, erumpeva in riso. Chen le Quinte se precipitava verso me e me traheva a casa.

Ille me traheva a casa, e omnes in casa fingeva non cognoscer me; lor reguardo esseva le mesme que illo de alteres foras de casa. Io entrava in le studio, e illes serrava le porta del exterior, como si recludente un gallina o un anate. Iste incidente me faceva plus confuse.

Alcun dies retro, un colono del Village del Lupo veniva pro informar nos del grande fame. Ille diceva a mi

fratre que un mal persona del village habeva essite battite a morte, e que algunos habeva extrahite su corde e hepate e los habeva frite e mangiate, a fin de stimular lor corage. Io interrompeva lor conversation, e le colono e mi fratre me jectava plure regardos. Hodie io comenciava a saper que lor regardos esseva identic a illos del gruppo in le strata.

Quando io lo pensa, io me senti frigide del capite usque al pedes.

Si illes pote mangiar carne human, proque non me mangiara illes aliquando?

Le parolas “io te darea morsuras” del femina, le riso del gruppo con un facie livide e dentes acute e le conto del colono es evidentemente contrasignos. Io ha vidite que lor parolas es omnes veneno, lor risos noce como acre cultellos e lor dentes ben rangiate brilla per blanco: illes es omnes individuos qui mangia homines.

9

Io non crede que io es un mal persona, sed postquam io calcava le vetere libro de senior Gu, il es difficile dicer lo. Il sembla que illes ha intentiones celate que io non pote divinar. De plus, quando illes se mitte in cholera contra alcuno, illes le critica pro esser un mal persona. Io me rememora que, quando mi fratre me inseniava a dissertar, comocunque bon esserea le persona tractate, il me bastava scriber qualche phrases de critica, e mi fratre los sublineava in approbation; si io disculpava un mal persona, ille me

diceva: “Tu pote reverter le celo, ecce tu originalitate.”
Como poterea io divinar le pensatas de iste gruppo, super toto quando illes vole mangiar homines?

Tote le cosas debe esser studiate pro esser comprehendite. In le antiquitate on frequentemente mangiava carne human, e io me recorda isto, sed io non ha ideas clar. Io me pone a consultar le historia, sed iste historia non mentiona datas e epochas; super omne paginas es scribite a transverso le parolas “humanitate”, “justitia”, “virtute” e “moralitate”. Io non pote addormir me e lege le historia con attention durante le major parte del nocte. Al fin io ha discoperite, inter le lineas, que tote le libro es coperite per duo parolas: mangiar homines!

Le libro es plen de iste parolas, e le colono diceva multo, sed omnes me contempla con un riso maligne e un reguardo estranie.

Anque io es un homine, e illes vole mangiar me!

4

Iste matino, io sedeva un momento in silentio. Chen le Quinte me apportava le repasto: un bolla de vegetales e un bolla de pisce cocite a vapor. Le pisce habeva oculos blanc e dur, e su bucca esseva semi-aperte, como ille gruppo qui vole mangiar homines. Post qualche buccatas, io non

sapeva si le carne viscosae esseva de un pisce o de un homine, e io lo vomitava in toto e per toto.

Io diceva: “Chen, dice a mi fratre que io me senti suffocate hic e vole facer un promenada in le horto.” Chen le Quinte refusava e partiva; sed poco postea, ille reveniva e aperiva le porta.

Io non me moveva e attendeva pro vider lo que illes me facerea; io sapeva que illes non me lassarea. Effectivamente! Mi fratre se approximava a me lentamente con un vetulo; le vetulo habeva un reguardo maligne in le oculos, sed de timor que io lo remarcarea, ille bassava le capite e me spiava del latere de su berillos.

Mi fratre me diceva: “Tu sembla star ben hodie.”

Io respondeva: “Si.”

Ille diceva: “Io ha invitate senior He a examinar te.”

“Ben, que ille lo face!” esseva mi replica. In realitate, como non saperea io que le vetulo esseva un carnifice disguisate! Ille facerea nihil altere que evaluar mi corpulentia sub le pretexto de prender me le pulso; gratias a su servicios, ille obtenera un pecia de carne. Io non habeva pavor; ben que io non mangiava carne human, mi corage esseva plus forte que le lore. Io extendeva le duo pugnones e me aprestava a vider lo que ille facerea. Le vetulo se sedeva, claudeva le oculos e palpava mi pulsos durante un momento. Ille remaneva silente durante longe tempore e, ape-

riente su oculos diabolic, me diceva: “Non vos abandona a imaginationes. Prende qualche dies de reposo in tranquillitate e vos stara ben.”

Non me abandona a imaginationes! Prende qualche dies de reposo in tranquillitate! Naturalmente, si io me ingrassia, illes habera plus de carne a mangiar; sed qual bon cosa obtenera io? Como potera io star ben? Tote iste homines vole mangiar carne human, sed illes lo face in secreto e se ingenia a occultar lo, proque illes non osa ir al fin directemente. Illes quasi me face morir de riso. Io non poteva retener me e erumpeva in riso, multo amusate. Io sapeva que le riso contineva corage e justitia; le vetulo e mi fratre pallidiva, subjugate per mi corage e justitia.

Nonobstante il es mi corage que stimula lor desiro de mangiar me pro appropriar se un parte de iste corage. Quando le vetulo exiva, non lontan del porta, ille diceva a mi fratre in voce basse: “Mangia le tosto!” Mi fratre approbava con le capite. Anque tu participa in isto! Iste discoperta, ben que illo es sorprendente, es anque comprensibile: mi fratre es un complice del gruppo qui vole mangiar me!

Mi fratre mangia carne human!

Io es le fratre de un mangiator de carne human!

Mesmo si io es mangiate, io es ancora le fratre de un mangiator de carne human!

5

Iste ultime dies, io ha vadite a retro in mi reflexiones: mesmo si le vetulo non es un carnifice disguisate, sed un ver medico, ille es ancora un mangiator de carne human. In le libro super le herbas medicinal scribite per su predecesor Li Shizhen², il es dicite clarmente que carne human frite pote esser mangiate; como poterea ille negar que ille lo mangia?

Quanto a mi fratre, io ha ration de accusar le. Quando ille me explicava libros classic, ille se lassava dicer me: “Le homines intercambiava filios pro mangiar les.”³ Un altere vice, parlante de un mal persona, ille diceva que iste homine meritava le morte e que on deberea “mangiar su carne e

13

2 Nota del traductor: Il se tracta de *Compendio de Materias Medical* (Bencao Gangmu), un pharmacopeia scribite per Li Shizhen (1518-1593). In le libro, Li recorda que Chen Cangqi (681-757), in su *Amplificationes Supplementari de Materias Medical* (Bencao Shiyi), face mention del efficacia medical de carne human. In realitate, Li pone in dubita le opinion de Chen. Dunque le assertion del phrenetico que carne human es mangiabile secundo le libro de Li es un expression incorrecte.

3 Nota del traductor: Secundo *Commentarios de Zuo Super Annales del Primavera e del Autumno* (Zuo Zhuan), quando le stato vassallo Song, in le epocha del Primavera e del Autumno (770 a.Chr. - 5te seculo a.Chr.), esseva assediata, alimentos mancava al populo del stato, e tunc multe homines intercambiava filios pro mangiar les.

dormir super su pelle”.⁴ Io esseva ancora juvene e haveva le corde battente de timor durante longe tempore. Alcu dies retro, quando le colono del Village del Lupo le diceva que on haveva mangiate le corde e hepate human, ille non se sentiva sorprendite e solmente approbava con le capite. Evidentemente ille ha le mesme ideas cruel que antea. Viste que on pote “intercambiar filios pro mangiar les”, il es possibile intercambiar alcuno pro mangiar le. Antea io me limitava a ascoltar a su rationamentos, sin pensar plus; nunc io sape que quando mi fratre rationava, ille haveva grassia human apud su labios e un forte desiro de mangiar carne human in su mente.

6

Il face obscur. Io non sape si il face die o il face nocte. Le can del familia Zhao ha comenciate a latrar de nove.

Le ferocitate del leon, le coardia del conilio, le astutia del vulpe ...

4 Nota del traductor: Secundo *Commentarios de Zuo Super Annales del Primavera e del Autumno*, Zhou Chuo del stato Jin exprimeva al duce Zhuang II del stato Qi su odio pro Zhi Chuo e Guo Zui, generales del stato Qi, per dicer: “Io vole mangiar lor carne e dormir super lor pelle.”

7

Io cognosce lor methodos. Illes non vole occider de maniera directe; nec illes osa facer lo, pro pavor del consequentias. Dunque illes omnes se ha ponite de accordo e ha tendite un rete circa me pro fortiar me al suicidio. Il me basta vider le aspectos del homines in le strata qualque dies retro e le conductas de mi fratres iste ultime dies, pro haber un idea quasi clar. Il esserea melior, si io disfaceva le cintura e me pendea a un trave; assi, sin esser accusate del homicidio, illes haberea lor desiro realisate e sin dubita riderea in allegressa. O si non, io morirea de timor e tristessa, e al minus on poterea monstrar su approbation, ben que le corpore esseva magre.

15

Illes mangia nihil altere que carne morte! Secundo alcun libro, un bestia nominate *bai yi na*⁵, con un reguardo e aspecto multo desagradabile, habitualmente mangia carne morte e tritura mesmo le grande ossos pro deglutir los. Le hyena es le parente del lupo, e le lupo pertine al mesme familia del can. Ante heri, le can del familia Zhao me jectava qualque reguardos, e evidentemente anque illo ha devenite un complice. Le vetulo fixava le oculos super le terra, sed como poterea ille occultar su intention?

Le plus misere del totes es mi fratre. Anque ille es un

5 Nota del traductor: Il se tracta del hyena.

homine. Proque ille non ha pavor? Proque ille conspira con alteres pro mangiar me? Esque il es pro haber accostumate se al costume que ille non lo considera como un mal? Esque il es pro perder su conscientia del crimines que ille face le mal intentionalmente?

Io maledice les qui mangia homines, comenciante per ille; ille essera anque le prime, si io vole dissuader les de mangiar homines.

8

In realitate, illes deberea haber comprehendite tal argumentos ...

Subito alcuno veniva; ille habeva circa vinti annos, e io non poteva vider su parentia clarmente. Con le facie plen de sorriso, ille me salutava con le capite, e su riso non pareva sincer. Io le demandava: “Esque il es bon mangiar carne human?”

Ancora surridente, ille me respondeva: “Iste anno on non suffre de fame. Proque mangia on homines?”

Immediatemente io sapeva que anque ille esseva del gruppo, a qui placeva mangiar carne human; dunque io repeteva mi question, con le corage accrescite:

“Es il bon o non?”

“Proque demanda tu isto? Vermente tu ama ... dicer

jocos. Il face bon tempore hodie.”

Le tempore esseva vermente bon, e le luna brillava. Sed io me obstinava a demandar le: “Es il bon?”

Ille deveniva indifferente e balbutiante respondeva: “No ...”

“No? Dunque como mangia illes homines?”

“Isto non es ver ...”

“Isto non es ver? On mangia homines in le Village del Lupo, e tal cosas es anque scribite in le libro, in fresc tinta rubie!”

Ille cambiava de color e deveniva livide. Con le oculos multo aperte, ille me diceva: “Forsan isto occorre, sed il es semper assi ...”

“Proque il es semper assi, es isto justificabile?”

“Io non vole disputar con te. In summa, tu non deberea parlar de isto. Si tu lo face, tu ha torto.”

Io me levava de un salto, con le oculos aperte, sed le homine haveva disparite. Le corpore se baniava in sudor. Iste homine esseva multo plus juvene que mi fratre, sed anque ille esseva del gruppo; sin dubita su parentes lo haveva inseniate a ille. Io timeva que ille lo haveva inseniate a su filio; dunque mesmo le pueros fixava un reguardo maligne super me.

9

Illes ipse vole mangiar homines, sed interim ha pavor de esser mangiate per alteres. Dunque illes omnes observa le un le altere, con un reguardo plen de suspicion.

Si illes poteva liberar se de iste ideas, como il esserea agradabile pro illes travaliar, promenar se, mangiar e dormir in tranquillitate! Il se tracta de nihil altere que un limine a passar, un passo de plus a facer. Sed illes omnes, patres e filios, fratres, sposos e sposas, amicos, instructores e studentes, inimicos, e mesmo estranieros, ha formate un gruppo pro dissuader se e impedir se, a fin que necuno se decide a passar le limine.

10

Iste matino, de bon hora, io vadeva pro trovar mi fratre; ille observava le celo ante le porta del sala. Io vadeva a detra ille e stava inter ille e le porta. Io le diceva in un tono pacific e polite:

“Fratre, io ha alco a dicer te.”

“Dice me lo.” Illeolveva le facie rapidamente e approbava con le capite.

“Io ha solmente qualche parolas, sed io non sape como exprimer los. Fratre, il es certe que in le antiquitate le

salvages mangiava carne human. Postea algunos qui evolveva lor ideas cessava de facer lo, essayava de meliorar se e al fin se converteva in homines, in ver homines. Sed alteres continuava a mangiar homines, assi como insectos. Algunos de istes se converteva in pisces, aves e simias, usque transformar se in homines; alteres non voleva meliorar se e continua a esser insectos. Qual vergonia debe sentir illes qui mangia carne human, quando illes se compara con illes qui non lo mangia! Io suppone que lor vergonia es multo plus forte que illo de insectos facente fronte a simias.

“In altere tempores, Yi Ya coceva su filio a vapor e le presentava a mangiar a Jie e Zhou⁶; isto es un historia antique. Qui saperea que depost que le deo Pan Gu separava le celo del terra⁷, le homines se devorava usque al epocha del filio de Yi Ya, tunc desde le filio de Yi Ya usque a Xu Xilin⁸, e desde Xu Xilin usque al homine attrappate in le

6 Nota del traductor: Yi Ya esseva un cocinero famose in le epocha del Primavera e del Autumno. Secundo un anecdota, Yi Ya coceva su filio e le presentava a mangiar al duce Huan del stato Qi. Le assertion del phrenetico que Yi Ya serviva Jie e Zhou, tyrannos plus antique, es un altere expression incorrecte.

7 Nota del traductor: Pan Gu es un deo creator in le mythologia chinese.

8 Nota del traductor: Xu Xilin (1873-1907) esseva un revolutionari in le dynastia Qing (1644-1912), le ultime dynastia imperial de China. Post un rebello sin successo, ille esseva executate, e su corde e hepate esseva mangiate.

Village del Lupo?⁹ Le anno passate, quando on executava un criminal in le urbe, un tuberculose humectava parve pan in su sanguine pro suger lo⁹.

“Ille vole mangiar me, e tu sol pote facer nihil contra isto; sed proque affiliar te con le gruppo? Mangiatores de homines es capabile de toto. Si illes me mangia, illes mangiara anque te; in le sino del gruppo, illes devorara le un le altere. Sed il les basta nihil altere que un sol passo a facer, un cambiamento immediate de lor pensatas, a fin que nos omnes pote viver in pace. Ben que il es semper assi, nos pote ancora meliorar nos e dicer que il es impossibile! Fratre, io crede que tu pote dicer lo; anteheri, quando le colono peteva que tu reducerea le location, tu diceva que il esseva impossibile.”

Al initio, ille monstrava solmente un sorriso frigide, e postea un reguardo feroce e maligne appareva in su oculos. Quando io parlava de lor secreto, ille deveniva livide. Foras de casa stava un gruppo de homines, includente Zhao le Vetulo Ric e su can, e illes omnes congregava e allongava le collo pro vider melio le interior. Alcun facies non poteva esser vidite clarmente, como si velate; alcunos, con un facie

⁹ Nota del traductor: Secundo un superstition antique, sanguine human serviva de remedio pro curar le tuberculosis. In un altere novella titulate *Le Remedio* (Yao), Lu Xun critica le pensata superstitionose.

livide e dentes acute, habeva a sorriso torte super le labios. Io cognosceva iste gruppo: illes omnes esseva mangiatores de homines. Sed io sapeva que illes habeva ideas differente. Alunos pensava que proque il esseva semper assi, on debeva mangiar homines. Alteres sapeva que on non debeva facer lo, sed illes ancora se obstinava a illo, e habeva pavor de esser denunciate; dunque illes se mitteva in cholera, audiente mi parolas, sed teneva un sorriso maligne super le labios contrahite.

In iste momento mi fratre prendeva un aer feroce e critava: “Va foras! Proque reguardar un phrenetico!”

Tunc io comprendeva uno de lor artificios. Illes non voleva cambiar de pensatas e habeva apprestate lor planos: illes se decideva a dar me un titulo de phrenetico. Quando illes me mangia un die, nihil mal occurrera, e in vice alunos les regratiara. On habeva applicate iste artificio, quando le colono parlava de un mal persona mangiate per omnes. Ecce lor stratagema, que illes habeva ponite a proba!

Chen le Quinte entrava in cholera. Ben que illes se effortiava a facer me clauder le bucca, io debeva parlar a iste gruppo:

“Que vos omnes vos corrige desde le fundo del cordel
Que vos sape que on non permittera al mangiatores de homines de viver in le mundo.

“Si vos non vos reforma, cata uno de vos essera mangiate. Mesmo si vos face nascer multe infantes, vostre descendentes essera exterminate per ver homines, como lupos exterminate per chassatores! Exterminate como vermes!”

Ille gruppo esseva chassate per Chen le Quinte. Mi fratre habeva disparite. Chen le Quinte me supplicava de entrar in le camera. Il faceva obscur in le camera. Le traves tremeva super mi capite. Un momento postea, illos se aggrandiva e se superponeva super me.

Io sentiva un peso enorme e non poteva mover me; illes voleva que io morirea. Io sapeva que le peso esseva false e comenciava a luctar, con tote le corpore coperite per sudor. Sed io debeva dicer:

“Que vos omnes vos corrige desde le fundo del corde! Que vos sape que on non permittera al mangiatores de homines de viver in le mundo!...”

11

Le sol non appare, le porta non es aperte, e duo repastos per die.

Prendente le bacchettas, io pensava a mi fratre; io sapeva que ille esseva responsabile del morte de mi soror. Allora mi soror habeva solmente cinque annos, e io ancora rememora su aspectu adorabile e tenere. Mi matre non ces-

sava de plorar, sed ille la supplicava de non plorar; forsan proque ille habeva mangiate mi soror, audir le plorar del matre le habeva vergonia. Si al minus ille poteva haber vergonia ...

Le soror esseva mangiate per le fratre, sed io non sape si mi matre se ha date conto de illo.

Io pensa que mi matre lo sapeva; illa diceva nihil durante su plorar, forsan proque illa lo considerava normal. Secundo lo que io me recorda, quando io habeva quatro o cinque annos, un die nos nos refrescava sedente ante le porta del sala, e le fratre diceva que si le parentes cadeva malade, un bon filio debeva excider un pecia de su carne, cocer lo e dar lo a mangiar al parentes. Alora mi matre non diceva que il non esseva possibile. Si on pote mangiar un pecia, naturalmente on pote mangiar un integre homine. Nonobstante su maniera de plorar, quando io me lo rememora, ancora me face triste. Como isto es estranie!

12

Io non pote pensar plus.

Io comencia a saper que io ha vivite multe annos in le loco, ubi on sovente mangia carne human durante quatro milles annos. Quando mi soror moriva, mi fratre se cargava del affaires domestic. Qui saperea que ille non misceva le

carne de mi soror in nostre repastos, sin nostre cognoscimento?

Il es possibile que io mangiava qualche pecias de carne de mi soror sin saper lo, e nunc a me veni le vice ...

Con iste historia de quatro milles annos de cannibalismo, que io non cognosceva al initio, e que io ha vidite clarmente, como potera io reguardar le ver homines facie a facie!

13

Esque il ha ancora infantes qui non ha mangiate carne human?

Salva le infantes ...

Interlingua es un instrumento practic de communication international. Millions comprende interlingua immediatamente. Le prime libro de interlingua esseva publicate in 1951, quando le International Auxiliary Language Association (IALA) post 27 annos de studios scientific e lingual publicava “Interlingua-English Dictionary”.

Le Union Mundial pro Interlingua (UMI) es un organisation international, sin scopos lucrative, pro promover e diffunder le international lingua auxiliar interlingua, publicate in 1951 per le “International Auxiliary Language Association” (IALA). Le Consilio de Administration es responsabile pro le functiones quotidian e strategic del UMI. Le UMI esseva fundate le 28 de julio 1955 in Tours, Francia, e esseva registrate como association no. 0911004931 al subprefectura de Étampes, Francia, le 3 de agosto 2006. Le UMI collabora con le organisationes national de interlingua.